

UN MODEL DE REZOLVARE

Examenul național de Bacalaureat - 2021

ISTORIE - TESTUL 8

Subiectul I

1. Tratatul de la Lublin

2. « Datorită condițiilor naturale optime, creșterea vitelor și oilelor ocupă un loc important în economie și venituri. »

3. Sursa A - Litozi

Sursa B - Mircea cel Bătrân

4. A.

5. Cauza : „ datorită sprijinului eficace pe care îl-a acordat în două rănduri împotriva cavalerilor teutoni : la Grunwald (1410) și la Marienburg (1422) ”

Efect : „ domnul Moldovei și-a consolidat legătura cu Polonia ”

6. Un alt fapt istoric referitor la spațiuul sud-ocupat, desfășurat în secolele XIII-XIV, în afara celor precitate în sursele A și B, a fost bătălia de la Posada (9-12 nov. 1330).

O informație referitoare la această bătălie este că Basarab I (1310? - 1352) a câștigat-o în fața regelui Ungariei, Carol Robert d'Anjou.

În doară informație referitoare la Posada este că a fost menționată în istoricul istoric „Cronica pictată de la Orenu” și a avut drept semnificație obținerea independenței ţării Românești.

Al doilea fapt istoric referitor la spațiul sud-
carpatic, desfășurat în perioada menționată, a
fost bătălia de la Roșine (1395).

O primă informație referitoare la această bătălie
este că a fost câștigată de către Mircea cel Bătrân
(1386-1418) în fața sultanului Baiazid.

A doua informație referitoare la Roșine este că
a determinat războia creștină să-și unească efor-
țurile militare între Iucușare, încădăinsă, de
alungare a turcozilor din Europa și organizarea
Cruciadei de la Nicopole (1396). Premiersorale legă-
de la Nicopole a fost și încheierea primului tratat
autonom al sud-estul Europei, Tratatul de la
Brasov, dintre Mircea cel Bătrân și Sigismund de
Luxemburg, regele Ungariei.

7. În ultimul deceniu al sec.XVI, Țara Româ-
nească, prin Mihai Viteazul, a aderat la alianța
autonomă Liga Sfântă. Caracteristica acestei
acțiuni diplomatiche a fost implicarea românilor
în lupta autonomă / în politica de crucează
țărzie.

Subiectul al II-lea

1. Carol I
2. Nicolae XX
3. Legă fundamentală din 1866 și Constituția
O prevedere a acestora referitoare la drepturi și
libertăți este în „Titlul II cu Despre drepturile ro-
mânilor”, prevedea cele mai largi libertăți: libera-
tea constituției, a presei, a invatauțivului, a
întrunișilor”.

4. „puterea legislativă [era precredințată] și modul colectiv domnului și Reprezentanței Naționale (art.32, alin.1)“

„Reprezentanța Națională se compunea din suzeranii Adunării Deputaților (art.32, alin. II și III).“

5. Un punct de vedere referitor la dorințele românilor exprimate în Adunările ad-hoc este că mai mulți dintre acestea au fost puse în aplicare prin intermediul Constituției din 1866.

Prima informație care-ni susține punctul de vedere este: „dimineața de România, în contradicție cu prevederile «Convenției de la Paris» [din 1858], sublinia hotărârea de a duce la îndepânire toate doleanțele exprimate de Adunările Ad-Hoc“.

A doua informație selectată din text care-ni susține punctul de vedere menținut este: „România se transformă dintr-o monarhie electivă într-o monarhie ereditată“ (art.82), ceea ce constituia într-o mesecție a «Convenției de la Paris», dar corespundeau cu doleanțele Adunărilor Ad-Hoc“.

În concluzie, citatile selectate din sursă își susțin punctul că vedere menținut.

6. Redeschiderea „crizei orizontale“, după evenimentele la care se referă sursa, a influențat benefic evoluția politică a României, deoarece statul român a putut să-și obțină independență.

Aștept, la 9 mai 1877, în sedința de plen a Adunării Deputaților, ministrul de externe Iacob Bogdaniceanu a proclamat independența de stat a României. A doua zi, 10 mai 1877, aceeași declaratie

a fost reluată și în sedința Senatului, legând simbolic evenimentul de jurnamentul lui Carol Iată de la 10 mai 1866.

Scoarțe începutul otoman nu a recunoscut acesta proclamare a independenței, iar Rusia a solicitat sprijinul militar al României, statul român să împlicat activ în ceea ce l-a numit în istoriografie Războiul ruso-româno-turc / Războiul de Independență (1877-1878).

Arad, armata română reușește să obțină mai multe victorii la Giurgiu, Pleven, Răhova, Vidin ^{p.o.}, ceea ce îi va facilita recunoașterea internațională a independenței de stat prin Tratatul de pace de la Berlin (11.iul.1878)

În concluzie, redescrisarea "crizei orientale", după evenimentele la care se referă sursa, a influențat evoluția politică a României.

Subiectul al III-lea

În secolul al XIX-lea, Europa și România au cunoscut atât regimuri democratice, cât și regimuri totalitare.

Așa că, în primele trei decenii ale sec. al XX-lea, România a avut un regim democratic, conform legii fundamentale din acel moment, Constituția din 1923. Dovadă aspecte referitoare la democrația din România au fost introducerea votului universal pentru bărbați din 11 de ani și existența pluripartidismului; fapt ce a favorizat o competiție

Electorala reală și o reprezentare cuprinzătoare a opțiunilor politice ale electoratu-lui.

Evoluția democratică a României a fost stopată în deceniul patru al secolului XX, în urma adoptării Constituției din 1938.

În ceea ce privește ideologiile totalitare existente în Europa Occidentală în perioada interbelică, menționez fascismul și nazismul. O primă atenție pe care său aceste două ideologii totalitare este că ambele au învechit represiunea politică asupra proprietarilor cetățenii, prin intermediul unei instanțe de forță. A doua atenție pe care său cele două ideologii totalitare este data de promovarea partidului unic (Partidul Fascist, respectiv Partidul Național / NSDAP), în paralel cu interdicerea celorlalte partide politice.

În România, regimul comunist a fost instaurat în deceniul trei al secolului XX și a durat două perioade: 1947-1965, perioada stalinistă, și 1965-1989, perioada național-comunistă. Pentru a reuși impunerea nouului regim totalitar în România, autoritățile comuniste au înfăntat, în cîndi din 1948, institutiile de stat care să stopeze orice tendință de revoltă din partea cetățenilor români. Astfel, o practică politică utilizată în România în primul deceniu după instaurarea regimului comunist (dar nu numai) a fost represiunea politică. Prin urmare au apărut Miliția și Securitatea, care au monitorizat și

Înăbușit printr-o reacție anticomunistă din partea societății. În același timp, au fost înființate și închisori politice, ca cele de la Sighet, Aiud, Poarta Albă, Canal Suvîr-Marea Neagră, Periprava etc.

Sic încep primul deceniu după instaurarea regimului comunist în România o practică politică utilizată a fost represiunea politică.

Un punct de vedere referitor la practicile politice democratice din Europa, în a doua jumătate a secolului XX-lea, este că acestia respectă regulile de funcționare a statelor stabilite prin legi. Si exemplu, în România, să revenim la practicile politice democratice după 1989, prin adoptarea Constituției din 1991, care a statuat reîntoarcerea pluralismului politic. Practici politice democratice sunt răspândite și în Occident după Al Doilea Război Mondial: alegeri libere, competiție electorală, acceptarea criticilor la adresa puterii etc.

Priu emulare, în Europa, în a doua jumătate a secolului XX-lea, s-au manifestat practici politice democratice, ceea ce mai însemnată fără respectarea regulilor de funcționare a statelor, stabileti prin legi.

În concluzie, în secolul al XX-lea, Europa și România au cunoscut atât regimuri democratice, cât și regimuri totalitare.